

HOMILIA DE L'OBERTURA DEL JUBILEU DE LA MISERICÒRDIA (CATEDRAL DE TARRAGONA, 13.12.2015)

Benvolgut Capítol de la Catedral, preveres concelebrants, diaques, religiosos i religioses, germanes i germans en Crist mort i ressuscitat,

«Quina alegria quan em van dir: Anem a la casa del Senyor.» Aquesta alegria avui encara és més gran perquè, en comunió amb el Sant Pare i amb tota l'Església, he tingut el goig d'obrir la porta de la nostra església Catedral i celebrar l'obertura del Jubileu Extraordinari de la Misericòrdia. Com ens diu el Papa a la Butlla *Misericordiae vultus* (MV): «Cada Església particular, per tant, estarà directament compromesa a viure aquest Any Sant com un moment extraordinari de gràcia i de renovació espiritual» (MV 3). És així, doncs, que la nostra Catedral serà lloc de pelegrinatge, juntament amb el santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia de la ciutat de Reus, per a tots els qui desitgin rebre el do i la gràcia del Jubileu de la Misericòrdia. Crist és la Porta que ens obre cap al Pare: «Travessant la porta santa ens deixarem abraçar per la misericòrdia de Déu i farem el compromís de ser misericordiosos amb els altres com el Pare ho és amb nosaltres» (MV 14).

El Jubileu no és tan sols una cosa bona per a l'Església, sinó que és *indispensable i necessari*. El món que vivim, marcat per tants sofriments i pors, necessita la misericòrdia. L'Església necessita de nou retrobar la font de la misericòrdia divina per esdevenir una Església tota ella signe de la misericòrdia del Pare del cel. Cadascun de nosaltres, ja que tots som pecadors, necessitem la misericòrdia de Déu que ens reconcilia amb nosaltres, amb els germans i amb Déu mateix. «Deixem-nos sorprendre per Déu que no es cansa d'obrir les portes del nostre cor.» Ningú no pot desesperar de la misericòrdia de Déu.

La lectura, pausada i orant, de la preciosa butlla *Misericordiae vultus* ens fa descobrir que la misericòrdia és el nom i l'essència de Déu, que aquesta misericòrdia existia abans que nosaltres i que ve de Déu mateix. Déu ens estima tal com som i ens estima gratuïtament. La misericòrdia uneix el cel i la terra. La misericòrdia fa que ens perdonem, que tinguem sentiments de compassió i és font de pau i de serenitat. La misericòrdia és la revelació de la santa Trinitat: «Des del cor de la Trinitat, des de la intimitat més pregona del misteri de Déu, brolla i raja sense estroncar-se el gran riu de la misericòrdia. Aquesta font mai no s'assecarà, per molts que siguin els qui s'hi apropin» (MV 25).

Aquesta misericòrdia Déu l'ha manifestada en la persona de Jesús, el Crist. Ell ens va ensenyar, amb belles paraules i paràboles, que Déu és el pare que sempre ens espera i que té alegria pel fill perdut que torna a casa. I té alegria només perquè el fill ha tornat; només per això. Jesús és el bon Pastor i el Samarità que carrega amorosament l'ovella perduda i ve a trobar tots els qui sofreixen de cos o d'esperit i vessa sobre les seves ferides l'oli del consol i el vi de l'esperança, com ho cantem en un dels prefacis (cf. Comú VIII del Missal Romà). Jesús és el qui dóna la vida per nosaltres i és el rostre veritable de la misericòrdia del Pare del cel, i del seu cor obert en brolla tota la font de misericòrdia que viu l'Església. La primera veritat de l'Església és l'amor del Crist, diu el Papa. Sí, l'amor del Crist és la causa i el fonament de la vida de l'Església i també és la font de la seva alegria i de la seva esperança.

En aquest Diumenge d'Advent, el Diumenge III, anomenat Diumenge de l'alegria (*Dominica Gaudete*) les lectures ens fan descobrir que la misericòrdia de Déu és la font de l'alegria. Que boniques, les paraules del profeta Sofonies: «El teu Déu el tens a dintre, com a Salvador poderós, per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor.» La misericòrdia de Déu renova la vida del seu poble. També l'apòstol Pau amb insistència ens ha demanat que visquem en l'alegria perquè el Senyor és a prop. I després hem escoltat la predicació de Joan, el Baptista, a prop del Jordà i hem sentit la pregunta dels qui l'escoltaven: «Així, doncs, què hem de fer?» I el precursor del Senyor ens convida a viure les obres de misericòrdia: «Qui tingui dos vestits que en doni un a qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres.

Aquesta paraula de Joan el Baptista enllaça amb l'ensenyament del Papa, que ens demana que durant l'Any Sant visquem les obres de misericòrdia (un tema que havia quedat com oblidat en la catequesi de l'Església). Així ho escriu el papa a la Butlla *Misericordiae vultus*: «És el meu desig més viu que el poble cristià reflexioni durant el Jubileu sobre les obres de misericòrdia corporals i espirituals. Serà una manera d'espavilar la nostra consciència, moltes vegades ensopida davant el drama de la pobresa, i per endinsar-nos encara més en el cor de l'Evangelí, on els pobres són els afavorits per la misericòrdia divina» (MV 15).

També Joan ens ha dit que el Senyor ens batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc, que significa amb el foc de l'Esperit Sant, i que ell ventarà la palla del gra. Desitjo i demano, en obediència al papa Francesc, que l'Any Sant renovi la vida de l'Església diocesana. Discernim el que Déu demana en aquesta hora a l'Església que viu i pelegrina a Tarragona. Visquem tots molt seriosament aquest Jubileu. És decisiu per a la credibilitat de l'Església mateixa i també és determinant pel que fa al creixement de l'Església en el seu futur (cf. MV 12).

Que la misericòrdia de Déu ens converteixi a tots i que l'Esperit ens purifiqui de tot allò que en nosaltres no és de Crist. Que els pastors de la nostra diòcesi (els preveres especialment), jo amb ells sóc també pastor, imitin les actituds del Crist bon pastor que dona la vida, que només portin en el seu cor el desig d'estimar Jesús i fer-lo estimar i acullin a tothom. Que la nostra vida resplendeixi de santedat. Que els sacerdots es disposin a rebre ells mateixos el sagrament de la reconciliació i es disposin a facilitar-lo conscients que porten sacramentalment la paraula del perdó del Pare del cel. (Que no oblidin que són exemples per als seminaristes presents i per als qui nostre Senyor cridarà per a continuar el ministeri apostòlic en aquesta Església.)

Demano a les parròquies que siguin comunitats de creients que visquin la misericòrdia del Pare del cel estimant i acollint tothom. Que les famílies visquin la misericòrdia de Crist com a centre. Com escriu el Papa: «Allí on l'Església sigui present, allí ha de ser evident la misericòrdia del Pare. A les nostres parròquies, a les comunitats, a les associacions i moviments, en fi, onsevulla que hi hagi cristians, qualsevol hauria de poder trobar-hi un oasi de misericòrdia» (MV 12).

Demano a les institucions socials de l'Església que tot el que fan, tan lloable, sigui fet amb un amor encara més gran vers aquells que són germans i germanes nostres i que viuen a les perifèries del dolor. No vull oblidar els qui es dediquen a la pastoral de la salut i que constantment veuen en els hospitals, en els socio-sanitaris i en moltes cases el rostre de Crist en el malalt.

L'Església no té cap altre pla pastoral sinó el de viure la misericòrdia del Crist: celebrar-la en els sagraments, professar-la i testimoniar-la. Us exhorto a tots, germans i germanes, que visquem l'essencial, i l'essencial és el Crist i la seva misericòrdia. La primera veritat de l'Església és l'amor de Crist. Siguem el poble de la misericòrdia. Misericordiosos com el

Pare, aquesta és la consigna de l'Any Sant. Com estima el Pare així estimen els fills. Com el Pare és misericordiós així els fills són misericordiosos els uns amb els altres: «La clau de volta que suporta la vida de l'Església és la misericòrdia» (MV 10).

A tots, finalment, us lliuro la Creu del Jubileu. Serà una creu peregrina pels arxiprestats i parròquies. La creu és el signe de l'amor del Crist. Ho faig amb la plena consciència que sóc el vostre bisbe i us la confio en el nom de l'Església. Visqueu i feu conèixer l'amor del Crist, significat en la creu i present en la santa Eucaristia. Tinc presents les paraules del papa Francesc: «La creu de Crist és el judici de Déu sobre tots nosaltres i sobre el món, perquè ens ofereix la certesa de l'amor i de la nova vida en Crist» (MV 21).

Us demano no sols que visqueu aquest temps vosaltres, sinó que sigueu apòstols de la misericòrdia. Són tants els qui no coneixen que Déu els estima! De manera particular renovem la voluntat de comunicar l'Evangeli de Crist, que ells també se sentin joiosos de portar el nom de cristians. Preguem d'una manera especial pels qui es dediquen a la catequesi i a la pastoral de joves. Que l'Esperit Sant els assisteixi.

Demanam finalment la intercessió dels sants de l'arxidiòcesi. És per la misericòrdia de Déu que van viure i van morir. I confiem a la Mare de Déu, mare de Misericòrdia, els fruits espirituals d'aquest Any Sant.